

पुष्टिं (पुष्ट + प०) m. *Herr des Gedeihens, — des Wohlstandes, — der Mastung u. s. w.* (vgl. पुष्टाना पतिः VS. 16,17): मर्यि पुष्टे पुष्टपति-र्दधातु AV. 7,19,1. 40,1 (v. l. पुष्टि in der Einschreibung nach RV. 7,96). 19,31,6. 11. इयो ग्रेपाः पुष्टपतिर्ब्राह्मात् 3,8,4.

पुष्टार्थः श० s. u. 1. पुष्टः.

पुष्टावत् (von पुष्ट mit Suff. वत् adj. (Vieh) züchtend, — pflegend: इम ते वा विचक्षते साधाय इन्द्र सामिनः । पुष्टावतो यथा पुष्टम् RV. 8,45,16. पुष्टि॑ (RV.) und पुष्टि॒ (von 1. पुष्ट् f. 1) *Gedeihen, Wachsthum; guter Stand, Vermögen, Wohlstand; Erziehung, Zucht (des Viehes u. s. w.)*; = वृद्धि und पोषण H. an. 2,95. MBd. t. 22. RV. 1,63,5. 77,5. तनयस्य 166,8. 2,4,4. श्र्वः पुष्टीर्विडं इवा मिनाति 12,5. प्रजाप०यः पुष्टि॑ विभजत आसते 13,4. ये वर्धयति पुष्टयश्च नित्याः 27,12. 4,16,15. 33,2. अश्यस्य त्मना रथ्यस्य पुष्टनित्यस्य रायः पतयः स्याम 41,10. गर्वं पुष्टि॑ च वर्धय 5, 10, 3. पुष्टि॑ न पुष्ट्यसि 6,2,1. प्रभे पुष्टिमूल्युः सूर्यायाः 63,6. रेवा इव प्रचरा पुष्टिमूल्युः 8,48,6. 10,26,7. 106,4. AV. 3,28,4. 9,4,19. 10,6,29. 19,3,8. VS. 9,25. 18,10. 28,32. Ait. Br. 8,8. TBr. 1,1,1,1. 4,5,4. TS. 2,1,9,3. पशोः 3,4,1,4. Çat. Br. 2,4,1,1. 14,1,2,22. Kauç. 3. 31. 74. पुष्टि॑कृ. Kitz. Çr. 18,5,12. रक्तस्य, मोत०, शरीर० Suçr. 4,48,8. fgg. 231,7. P. 6,2,65. Sch. PANĀKAT. 213,2. पुष्टिरिवातुरस्य (als etwas Unerhörtes) Mākkh. 20,6. अनेकगोडानभद्यादेभिः पुष्टि॑ नीयते PANĀKAT. 253,11. Mākkh. P. 15,52. 22,11. 96,31. 97,36. 99,36. 120,17. न च योनिगुणान्कां शिद्विजं पुष्टयति पुष्टिम् M. 9,37. पुष्टिरामेन धर्मज्ञ कर्त्य पुष्टिरत्यायते HARIV. 844. 846. M. 2,32. MBh. 3,14176. अपुष्ट्यन् — समयोः पुष्टि॑ ज्ञानः RAGH. 18,31. VARĀH. Brh. S. 19,22. PANĀKAT. I, 246. 182,2. Vgl. पुष्टिराम०, सु०. — 2) personif. HARIV. LANGL. I, 306. Dev. 1,60. 5,32. eine Tochter Daksha's und Gemahlin Dharmas MBh. 1,2578. HARIV. 12432. VP. 34. BHĀG. P. 4,1,49. Mākkh. P. 50,20. 26 (Mutter des Lobha). eine der 16 Mātrikā'ÇRĀDDHAT. im ÇKDra. eine Form der Dāksbājanī MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, b, 27. eine Kalā der Prakti und Gattin Gaṇeça's (vgl. पुष्टिकात्) BRAHMĀVAIV. P. ebend. 23, b, 4. 26, a, 10. eine Kalā des Mondes BRAHMA-P. ebend. 18,b,24. eine Tochter Pauruṣamāsa's VP. 82, N. 2. — 3) N. einer Pflanze, *Physalis flexuosa Lin.* (अश्यगन्धा) RĀGAN. im ÇKDra.

पुष्टिक (von पुष्टि) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, a.

पुष्टिकार (पुष्टि॑ + 1. कर्) adj. *nahrhaft, Gedeihen —, Wachsthum verleihend* Suçr. 1,234,7. VARĀH. Brh. S. 21,18. Mākkh. P. 120,17.

पुष्टिकर्मन् (पु० + कर्म०) n. eine rituelle Begehung, welche Gedeihen u. s. w. zum Zwecke hat, GOBH. 3,10,2. Kauç. 7. 24. MBh. 13,6466.

पुष्टिका (von पुष्टि, fem. von पुष्टि, oder von पुष्टि॑) f. eine zweischalige Muschel, Auster RĀGAN. im ÇKDra.

पुष्टिकात् (पु० + कात्) m. *der Geliebte der Pushṭi, Bein. Gaṇeça's Çabdar*. im ÇKDra.

पुष्टिकाम (पु० + काम) adj. *Gedeihen —, Wohlstand u. s. w. wünschend* AV. 19,31,1. TS. 7,1,9,1. TBr. 2,3,8,1. Ait. Br. 2,1. Kauç. 59. JĀG. 1,294. MBh. 13,4258. HARIV. 844. 846. BHĀG. P. 2,3,5. Verz. d. B. H. No. 1072.

पुष्टिगु (पु० + गु) m. N. pr. eines Mannes, angeblicher Kāṇva und Liedverfasser von VĀLAHK. 3,1.

पुष्टिर (पु० + 1. र) 1) adj. *Gedeihen —, Wohlstand u. s. w. verleihend* HARIV. 833. VARĀH. Brh. S. 43,5. 59,4. मेधाकफ० Suçr. 1,219,15. — 2) m. Bez. einer Klasse von Manen Mākk. P. 96,45. — 3) f. श्रा a) ein best. *Heilkraut*, = वृद्धि (daher increase, thriving bei WILS.); *Physalis flexuosa Lin.* (vgl. पुष्टि॑ 3) RĀGAN. im ÇKDra.

पुष्टिरावन् (पु० + 2. रा०) adj. = पुष्टिर KAUç. 72.

पुष्टिपैति (पु० + प०) m. *Herr des Gedeihens, Wohlstandes u. s. w.* TS. 2,4,6,2. TBr. 1,6,2,2. 3,1,2,9. ÇAT. Br. 11,4,2,16. KĀTJ. ÇB. 4,14,23. ÅÇV. GRB. 4,9.

पुष्टिमति (पु० + म०) m. Bez. eines Agni: श्रिः पुष्टिमतिर्नाम तुष्टः पुष्टि॑ प्रयच्छति MBh. 3,14176. Ohne Zweifel fehlerhaft für पुष्टिपैति.

पुष्टिमत् (von पुष्टि) adj. 1) *gedeihlich, reichlich; im Wohlstand befindlich, vermöglich u. s. w.*: वसु॑ RV. 3,13,7. 10,86,3. श्रमे॑ लं पुष्टियो रपि॑ मान्युष्टियां श्रसि VS. 12,59. ÅÇV. ÇB. 6,9. ÇAT. Br. 14,1,2,22. KĀND. UP. 5,16,1. — 2) das Wort पुष्टि॑ oder eine andere Ableitung von der Wurzel पुष् enthaltend: विराज॑ ÅÇV. ÇB. 2,18. ÇAT. Br. 11,4,2,19. KĀTJ. ÇB. 5,12,19.

पुष्टिमत् (पुष्टिम् acc. von पुष्टि॑, + मत्) adj. *Gedeihen bringend*: Póshan RV. 4,3,7.

पुष्टिवृद्धन् (पु० + व०) 1) adj. *Gedeihen machend, Wohlstand fördernd* RV. 4,18,2. 31,5. 91,12. 7,59,12. VS. 3,40. 21,20. 28,32. KAUç. 68. 70. — 2) m. *Hahn* H. ç. 191.

पुष्ट्य॑ s. पुष्ट्य॑.

पुष्ट्य॑ (von 1. पुष्) 1) n. SIDDH. K. 249, a, 11. a) *Blüthe, Blume* AK. 2,4,1,17. TRIK. 3,3,277. H. 1123. an. 2,297. MED. p. 9. HALJ. 2,31. AV. 8,7,12. VS. 22,28. ÇAT. Br. 14,9,4,1. PANĀKAV. Br. 8,4,1. 15,3,23. KĀND. UP. 3,1,2. श्रापाम् AV. 10,8,34. TBr. 3,7,14,2. श्रापां वा एतत्पु-ष्ट्य॑ पेद्वेत्सः TS. 5,4,2. LĀTJ. 2,11,8. 3,2,8. लौकित॑, श्रापां adj. ÇAT. Br. 4,5,10,2. ÇĀÑKB. ÇB. 13,6,2. KAUç. 10. M. 1,46. 4,250. 8,10. 157. SUND. 4,9. N. 13,8. 23,14. R. 1,9,6. 31,23. Suçr. 1,219,7. 223,6. पुष्ट्य॑ फलवत् 4,17. RAGH. 2,13. ÇĀK. 43. VID. 105 Am Ende eines adj. comp. f. श्रा MBh. 1,1307. HARIV. 3600. R. 2,92,22. 5,16,37. Ist das comp. N. einer Pflanze, so lautet das f. gewöhnlich auf इ॑, seltener auf श्रा॑ aus, P. 4,1,64 und VĀRT. 1. VOP. 4,15; vgl. श्राउकाटरपुष्ट्य॑, श्रावः०, श्राव-क०, श्रावन०, इन्द्रपुष्ट्य॑ und श्रुष्ट्य॑, पीतपुष्ट्य॑ und श्रुष्ट्य॑, इशुपुष्ट्य॑, धू-मक०. — b) *Menstrualblut, les fleurs* AK. 2,6,1,31. TRIK. H. 536. H. an. MED. Suçr. 2,217,5. °काल 4,321,15. स्त्री॑ AK. 3,4,20,233. स्त्री॑ पुष्ट्य॑ मार्क. P. 51,42. Diese Bedeutung ist viell. im gāpa देवपथा-दि zu P. 5,3,100 (प्रतिकृतौ संज्ञायाम्) gemeint. — c) eine best. *Krankheit des Auges, albugo* Suçr. 2,277,4. H. an. — d) in der Stelle: पुष्ट्य॑ केतकाभा॑: (अचलेन्द्रस्य देशाः) R. 2,94,6 nach dem Schol. = पुष्ट्य॑ तोपस. — e) in der Dramatik *Galanterie, Artigkeit, Liebeserklärung, fleurettes* PRATĀVAR. 21, b, 8. 33, b, 5. DAÇAR. 1, 32. Vgl. वाकपुष्टिर्चिताम् देवीम् HARIV. 10234. — f) das Aufblühen, = विकास H. an. MED. (wo mit ÇKDra. विकाश zu lesen ist. — g) = पुष्ट्य॑ कुवेरा॑s Wagen H. an. — h) = वृद्धिपुष्ट्य॑ eine Art *Parfum* COLEBR. und Lois. zu AK. 2,4,4,20. — i) N. eines Sāman PANĀKAV. Br. 45,3,22. LĀTJ. 7,8,15. वैत्रूपम् Ind. St. 3,238, a. — 2) m. N. pr. a) eines Schlangendämons